

i Loven kunde optage en Bestemmelse om, at den Mand, der er bosiddende i en Landkommune, skulde, om han endogsaa kun havde en Indtægt udenfor sit Landbrug under 300 Rd., dog svare nogen Krigsstat deraf. For mig er der nemlig ikke Tvivl om, at den Indtægt, der kommer af Tiende og Agerbrug, slet ikke kommer i Betragtning, naar der er Tale om Skat af de andre Indtægter, en saadan Mand iøvrigt maatte have, og en Mand, der er bosiddende paa Landet og driver Landbrug, og som eier en Kapital paa f. Ex. 6 a 7,000 Rd., kan meget godt have Raad til ogsaa at svare Skat deraf. Hovedsagen er jo, at han er Agerbruger, Renten af Pengene er en Extra-indtægt, og jeg skulde derfor ikke have Noget imod, at den Mand, der lever i en Landkommune og driver Landbrug, ogsaa kommer til at svare procentvise Skat af de Penge, han har paa Rente, foruden den Skat, han svarer af sit Landbrug, selv om hans Rentekapital er langt under baade 6. og 7000 Rd. Det er disse Bemærkninger, som jeg tillader mig at henstille til Overveielse af det eventuelle Udvvalg.

Indenrigsministeren: Af de Bemærkninger, der ere faldne ved Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg først henholde mig til dem, som have været rettede imod den finansielle Side. Der er fra forskjellige Talere reist Tvivl, om man ikke ved at udskrive et saadant Beløb som $2\frac{1}{2}$ Million Rd. af Kongeriget har gjort Uret mod Nutiden ved ikke at lægge en passende Deel af Byrden paa Eftertiden. Jeg kan i saa Henseende kun udtale, hvad jeg personligt skjønner, nemlig, at man snarere vil komme til at gjøre et større Krav. Men hele denne Side af Sagen maa jeg forbeholde Finansministeren senere at meddele de fornødne Oplysninger om, forsaavidt han finder dem stikkede til Meddelelse, enten her i Thinget eller til det eventuelle Udvvalg. Af de Bemærkninger, der nærmere angaaer selve Lovforslagets Indhold, fremgaer det, at man saagodt som eenstemmigt har udtalt, at det vilde have været ønskeligt, hvad jeg ogsaa selv ved Lovforslagets Fremlæggelse erklærede, om man kunde have lignet det hele Beløb paa en Indkomst-

stat. Der er imidlertid jo fra mange Sider gjort opmærksom paa de Grunde, der tale imod, og som, efter hvad jeg i det Mindste for mit Vedkommende maa mene, tildeels gjøre det umuligt. Først og fremmest er jo Diemebet med Loven, at tilveiebringe et bestemt Beløb, og naar man ikke for hele Landets Vedkommende, saaledes som for Kjøbenhavn, har statistiske Oplysninger om de Indtægter, der findes til Bestatning, er det selvfølgelig, at man ikke endogsaa paa en kun nogenlunde tilnærmelsesvis Maade har kunnet beregne, hvad en saadan almindelig Indkomststat vilde kunne bringe ind. Der har derfor kun været Tilbage at udfinde, hvormeg det af det samlede Beløb af $2\frac{1}{2}$ Million Rd. skulde lignedes paa de forskjellige Dele af Landet, og dernæst at opkræve disse forskjellige Andele i de enkelte Dele af Landet saavidt muligt efter Principer, der stemme overeens med Indkomststatens. — Man har, for at fremhæve, hvor langt Lovudkastet ved at bruge Hartkornbestatningen som Hovedbasis kommer bort fra en egentlig Indkomstbestatning, som et Exempel henviist til den Umstændighed, at der ikke nu, som tidligere, skeer Afdrag i Hartkornskatten i Rentebetalingen af de Prioriteter, der maatte hvile paa en Forbeholdning, og man har anført, at derved vilde den, der har sin Eiendom gjældfri, ikke komme til at svare Mere i Skat end den, der maastee har sin Eiendom bebyrdet med flere Prioriteter, end den egentlig kan bære. Det er ganske vist, at naar man ligner Skatten med et vist Beløb paa hver Tønde Hartkorn, maa man ramme ulige, idet Hartkornet jo ikke er nogen usigtlig Maalestof for Eiendommens Værdi i de forskjellige Egne af Landet. I de tidligere Krigsstatslove gav man Eierne af Forbeholdningerne Ret til for Krigsstaten at fradrage i deres Rente til Prioritetshaverne en vis Deel, der blev betragtet som en Krigsstat, der erlagdes af Obligationseierne. Dette vil efter den hele Økonomi i dette Lovforslag ikke kunne lade sig gjøre, thi det vilde medføre en dobbelt Bestatning af Obligationseiere, der deels vilde komme til at betale Skat af deres Renteindtægt igjennem de Afdrag, som Forbeholdningen gjorde, og deels igen af det samme Beløb igjennem den Indkomststat, som de betalte, forsaavidt